

(1)

Δῆμος

1, 75 utis

Δῆμος, ἡ νῆσος διτλή, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἀπιδυα-
 δης (Ντῆς), ἵνα ὀνόμαται ~~τοῦ~~ ἡ τῆς Δῆμος καὶ ἡ Πινίας διαγι-
 γασταί. Μὲντοι Δῆμος, ἵνα οὐ νοῦται ἡ Δῆμος καὶ ἡ Δῆμος ἀπὸ τῆς
 καὶ Πινίας. ὁ Μαρτῖος Τζαὶτ Μαννιάς, κατὰ αὐτὰς τῆς [Διγύης
 διὰ στίχων τῶν δυνάει νοῦται τοῖς ἐν τῇ νῆσῳ κρήταις προπτόν 236]. Ἀλλὰ δὲ Δῆμον
 καὶ Πινίας νῆσους εἰς νῆσους, ἔς τε ἡ μὴ κατὰ μὲν Περσάδων,
 ἡ δὲ ἐλθεῖν ἀπὸ Περσάδων [Tournefort, Relation et un voyage du Levant
 I, 110 - Olivier, Voyage dans l'empire ottoman I, 305 - W.M. Leake, Trav.
 vel in northern Greece III, 96]. καὶ νῆσους αὐτὰς καὶ νῆσους καὶ νῆσους
 μὴν εἰς τὸν πορθμὸν τῆς Δῆμος καὶ Πινίας. ὁ Μαρτῖος Περσάδων αὐ-
 τῶν ἡ εἰς τὴν νῆσον ἡ καὶ φαρμακίαν κατὰ τὴν [στ. 76] πᾶσι αἰμαῖς
 παρὰ τὴν νῆσον Μίνα καὶ τὴν ἑλθεῖν κατὰ τὴν νῆσον. ἡ Δῆμος
 ἀπὸ μὲν νῆσους ἡ νῆσους ἡ νῆσους ἡ νῆσους ἡ νῆσους ἡ νῆσους
 (νῆσους ὀνομα).

[illegible]

[illegible]